

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2014. július 13.
Évközi 15. vasárnap

Isten országa

Máté evangéliumának 13. fejezetében több példabeszédet olvashatunk az Isten országáról.

A mai vasárnap hasonlata a magvetőről, a jövő vasárnapi a földbe vetett jó és rossz magról, s a gyomnövényről (konkoly) szól, két hét múlva pedig a földbe rejtett kincsről, a megtalált igazgyöngyről és a halászhálóról fogunk olvasni. Mivel a példázatok témája megegyezik, érdemes együtt szemlélünk őket, illetve nagyobb távlatból megvizsgálunk azt, hogy mit akart Jézus mondani az Isten országával kapcsolatban és mit érthettek egykor az emberek, milyen gondolatok jártak a fejükben, amikor az Isten országáról hallottak.

Induljunk ki annak elismeréséből, hogy az a világ, amelyben Jézus élt, nekünk meglehetősen távoli és idegen. Furcsának tűnik, hogy akkoriban az uralkodó politikai, katonai, hatalmi viszonyoknak egyben vallási jelentőséget is tulajdonítottak. A zsidó nép gondolkodására különösen is jellemző volt, hogy népük, országuk erejét, nagyságát, hatalmát nem maguknak, hanem Istennek tulajdonították. Az Egyiptomból

való szabadulást az isteni közbeavatkozás különleges jeleként értelmezték. Később, amikor elfoglalták az ígéret földjét, Kánaánt, az ott lakó népek felett aratott győzelmet Istennek köszönhették, ő segítette őket a terület megszerzésében. Ha viszont a zsidó nép idegen uralom alá került, seregét legyőzték, az embereket rabszolgamunkára kényszerítették vagy fogságba hurcolták, annak a jele volt, hogy a néptől elfordult az Isten. Ennek okát abban vélték felfedezni, hogy a nép fordult el Istentől és tért le Isten törvényeinek útjáról, aki mintegy büntetve őket, megengedi, hogy idegen népek uralkodjanak rajtuk.

Köztetek van

Jézus korában a zsidó nép gondolkodásában szoros kapcsolat állt fenn a világi uralom és az isteni uralom között.

Mivel az ország nem volt önálló, hanem a Római Birodalom egyik tartománya volt, ezért a római fennhatóságtól való megszabadulás vágya összekapcsolódott az Isten által küldött szabadító, a Messiás várásával. Az emberek úgy képzelték, hogy az Isten országa úgy valósul meg, hogy megszabadulnak az idegen uralomtól és önálló lesz az ország.

Ezt az elképzelést Jézus eloszlatja vagy legalábbis igyekszik eloszlatni azzal, hogy az Isten országa lelki jellegéről és tartalmáról beszél hasonlataival. A magvetőről szóló példázat ezek szerint azt tanítja, hogy Isten megszólítja az embert, elveti szívébe az igazság tanítását és az emberen múlik, hogy miként fogadja azt. Engedi-e, hogy Isten uralma megvalósuljon az életében és így lelkiében bőséges termést hozzon vagy elfojtja szívében az isteni kezdeményezést? Az emberen múlik, hogy a hit szemével meglátja-e és a megtérés által befogadja-e Isten országát.

Jézus a következőket mondta, amikor a néphez beszélt: „Az Isten országa köztetek van” (Lk 17,21). Mivel egészen személyes szintre emeli az Isten országa ügyét, érdemes személyesen válaszolnunk a nekünk szóló kérdésekre. Milyen talajra hull lelkemben az isteni üzenet? Hogyan hallgatom, olvasom Isten szavát? Hiszem-e, hogy Krisztus tanítása az örök életre vezet? Töreksem-e annak megélésére, megvalósítására?

Irányítsd életem!

Uram, Jézusom! Küldetésemnek tekintem, hogy magam is hirdessem az örömhírt. Befogadom Isten országát, mint lelki valóságot egész értelmemmel és akaratommal. Befogadom Isten szavát, üzenetét, mint az ő országának örömhírét és az üdvösség igaz tanítását.

Segíts, hogy ne az emberi szenvedélyek, az érzelmek vagy az ösztönök uralkodjanak rajtam, hanem a te szelíd uralmad valósuljon meg bennem! Ne a szokások, az emberi elvárások irányítsák életemet, hanem a te akaratod keresése és teljesítése. Te uralkodj bennem! Te irányítsd az életem! Te vezess az örök üdvösségre! Uram, jöjjön el a te országod!

**Évközi 15.
vasárnap**
Iz 55,10-11
Róm 8,18-23
Mt 13,1-23

Hétfő
Iz 1,10-17
Mt 10,34-11,1

Kedd
Iz 7,1-9
Mt 11,20-24

Szerda
Iz 10,5-7.13-16
Mt 11,25-27

Csütörtök
Iz 26,7-9.12.16-19
Mt 11,28-30

Péntek
Iz 38,1-6.21-22.7-8
Mt 12,1-8

Szombat
Mik 2,1-5
Mt 12,14-21

**Évközi 16.
vasárnap**
Bölcs 12,13.16-19
Róm 8,26-27
Mt 13,24-43